

אילת השחר

שם. והנה מכאן ראוי לכאן' למש"כ החזו"א
 בשיעור (סי' י"ח סק"ד) לא כהסמ"ע
 דכ' דאי שביעית דרבנן אין על זה ההבטחה
 דברכה והוא ז"ל ס"ל להברכה שנאמרה בערב
 שביעית ולויתתי את ברכתי וגו' יס גם בזמן הזה
 להרבה פוסקים שביעית דרבנן.

ולהסמ"ע נוכל לומר דיש לחלק דכאן תקנו
 חכמים במיוחד ניסוך המים
 בשביל שתהא ברכה, אבל כשתקנו לשמור
 שביעית בזה"ז הא לא היתה המלואה כדי שיהי'
 ברכה ואין ראוי שיהא ברכה.

וראוי לזה ממה שאמר רב חסדא בשבת דף
 ס"ב ב' והוצא בשו"ע (סי' קנ"ח סעיף
 י') דכשנוטל ידיו בשפע מקבל מלא חפני
 טיבותא, והרי נטילת ידים היא רק מדרבנן
 ומ"מ כשהדר במלואה זו יס לו ברכה, והיינו
 משום דהענין שאמרו רבנן דיש ענין ליטול
 בשפע, זה כדי שתהא לו ברכה, ואז גם בדרבנן
 יס ברכה.

ויש לעיין קל"ה במש"כ תוס' סוכה דף ב' ד"ה
 כי עבד, לענין גשמים בחג סימן קללה.

ירושלמי כתובות פ"א סוף ה"ב

כנותן אצבע בעין. אמר ר' אבון^(א) אקרא
 לאלהים עליון לאל גומר עלי^ב בת שלש
 שנים ויום אחד ונמלכין בית דין^ג לעוברו
 הבתולין חוזרין ואם לאו אין הבתולין חוזרין:

שם בא"ד, ושמה לפי שהוא אז זמן גשמים כדי
 שיזכרו לפני המקום להתברך במי גשמים.
 הנה מה דמתברכין ונזכרין לפני המקום היינו
 מחמת שטושין מלואה בניסוך, וא"כ מה תיראו
 התוס' דתקנו כדי שיתברכו, הא כיון שאין מלואה
 לנסך, ע"י מה יתברכו, הרי כשישפוך סתם מים
 על המזבח בלי שיהא בזה מלואה אי"ז מועיל
 שיתברכו. וע"כ כונת התוס' דכיון שתקנו רבנן
 לנסך מקיימים בזה תקנת חכמים וזה מועיל
 להתברך, אך הרי תוס' בקושיתם סברו דלא
 שייך שיתקנו רבנן לנסך כיון שזה איסור, אפילו
 שאינו אלא איסור דרבנן, וא"כ מה תיראו.

וצריך לפרש דס"ל השתא דכיון שהי' סיבה
 לתקן כדי שיתברכו, תקנו חכמים לנסך
 אף שזה חולין בעזרה, וזה באין כאחת דע"י
 שתקנו יס מלואה, וכיון שיש מלואה ממילא יתברכו,
 וזה הסיבה לתקן, וכל זה רק אם איסור חולין
 בעזרה אסור רק מדרבנן.

חזון איש שביעית סי' יח, ד

ובסמ"ע סי' ס"ז סק"ז פי' כונת חז' גיטין ל"ו ב' כהא דלא
 תיקנו יוצל כזה"ז משום דאין רוב הליצור יכולין לעמוד,
 שאין בברכה אלא בזמן שהוא מה"ת, ועדיין אינו מחישב כהא
 דלא כשזו עולי צבל והניחום כדי שישמכו עליהם עניים בשיעור,
 אבל למש"כ שאין צ"ד פורשים מלעשות מה שמחייבים בהשתדלות
 בשביל הליצור וצביל עניי הליצור מפני הצטחת צרכה ניהא הכל,
 ומסתבר דהיתה בברכה גם צבית שני וגם אחר החורבן דצ"ד
 שלמקלה עושין מה שגוזרין צ"ד של מטה, והברכה נאמרה אחר
 שטשו את ההשתדלות או במקום שנפטר מהשתדלות, ועד כמה
 להשתדל מסור לחכמים ע"פ עיון התורה ברוח קדש.

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON